Η κατάκριση μας χαρακώνει βαθειά (π. Εφραίμ Πανασύσης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Μαΐου, 2016

Θα κάνω υπομονή. Δεν θα μιλήσω όταν οι άλλοι λένε. Δεν θα πω τίποτα. Θα κρατηθώ.

Δαγκώνω τα χείλη μου και κει που θαρρώ πως έδωσα τη μάχη και βγήκα νικητής, μία μικρή φράση δειλά, γρήγορα γίνεται χείμαρος... Δεν χρειάζεται πολύ, να ξεκινήσεις μόνο και μετά ...άρχισες. **Γιατί είναι τόσο δύσκολο να το παλέψω το πάθος της κατάκρισης, γιατί είναι τόσο εύκολο να νικηθώ;**

Οι Πατέρες της εκκλησίας λένε πως **η κατάκριση είναι από τις πιο** εύκολες αμαρτίες. Αν δηλαδή για να κάνεις μιαν αμαρτία πρέπει να κουραστείς για την πραγματοποιήσεις, για την κατάκριση θέλει μόνο μια γλώσσα και μία κακή καρδιά.

Είναι εύκολο να ασχολείσαι με τις ζωές των άλλων. Τα λάθη τους σε κάνουν να αισθάνεσαι καλύτερα. Σε δικαιώνουν. Βλέπεις τους άλλους χειρότερους και αισθάνεσαι καλύτερος.

Κι ύστερα είναι και το άλλο. **Όταν ασχολείσαι με τις ζωές και τις ελλείψεις των άλλων, δεν έχεις χρόνο να ασχοληθείς με τον εαυτό σου**. Και αυτό σίγουρα πονά. Φαντάσου!!! να δεις κατάματα τον εαυτό σου, τη **δική σου αρρώστια**, τη δική σου πληγή.

Και **δεν ξεκινά σαν κατάκριση**, αλλά σαν κοινωνικός σχολιασμός. Σα μικρό σχόλιο και καταλήγει με την ώρα σε τάφο ομαδικό.

Είναι αυτός ο «απογευματινός καφές», που σε ένα φλιτζανάκι τόσο δα, χωράμε κρίνοντας, όλη την οικουμένη.

Κι ενώ γίνεται εύκολα **μετά έρχεται η πίκρα**...

Η κατάκριση μας χαρακώνει βαθειά. Αν έχεις κρατήσει μέσα σου καθαρές τις αισθήσεις σου πνευματικά, μετά την κατάκριση, νιώθεις ένα μεγάλο **κενό**. Και μία μεγάλη αγριάδα. Νιώθεις σαν να **χάνεις τη χαρά**.
Ίσως να το επιτρέπει ο Θεός μήπως και καταλάβουμε με αυτό τον επώδυνο τρόπο, αυτό που κάναμε.

Με το καιρό η απροσεξία του λόγου μας, μετατρέπεται σε πάθος , σε κατάκριση και με το καιρό σε φύση μας. Και επιτρέπει και ο Θεός, κάποια στιγμή να πέσουμε σε αυτό το λάθος που κρίναμε στους άλλους.
Για τούτο χρειαζόμαστε δάνεια δύναμη από το Θεό να μας βοηθήσει να το καταλάβουμε να το δούμε στο μπόι του, και να βάλουμε βαθειά το νυστέρι στη δική μας πληγή.

Μόνο ο Θεός είναι Δίκαιος Κριτής…

Για την ψυχή μας, και μόνο για αυτή θα δώσουμε λόγο. **Δεν θα σωθούμε εμείς επειδή οι άλλοι είναι χειρότεροι.**

Και **ούτε μας ζήτησε ο Θεός να του πούμε από που να αρχίζει να τιμωρεί**.

(Πηγή: diakonima.gr)